

Understøttelser udbetales til hvilken Tid i Aarets Løb det begjæres, hvormod de skulle være høvede inden Udgangen af hvert Calendaraar. Under disse Omstændigheder har Statsrevisionen indstillet, at Overfridelsen maa bevilges.

Herved vides Intet at bemærke, og vi indstille saaledes, at det besluttet:

ad 13.

J Landfogdens Regnskab er ført til Udgift „til Afslag paa Omkostninger ved Trykning af Althingstidenden 1849 . . . 847 Rbd. 89 ø.“ Denne Udgift, hvoraf Intet er anvist i Finantsloven, er ikke optagen i Regnskabsoversigten, skjøndt Refusion for Althingsomkostninger er ført til Indtægt i Finantsloven med 4200 Rbd. og i Regnskabet med 5815 Rbd. 31 ø.

Med Hensyn hertil er af vedkommende Ministerium bemærket, at de her omhandlede Udgifter, hvortil der, da de vedkom Althingsessionen for 1849, ikke er optaget Noget i Finantsloven for 1850—51, ere af den Grund ubeladte i Regnskabsoversigten, at de, da de, ifølge Forordningen af 18de Juni 1848, skulle refunderes ved Repartition, ere betragtede som Versursummer, og at det er anseet tilstrækkeligt at optage dem som saadanne paa Listen „over det paa Laan og Forskud Resterende den 31te Marts 1851.“

Da Udgiften skal indkomme ved Refusion af Althingsomkostningerne, og en Deel af denne Refusion er ført til Indtægt i Finantsloven og Regnskabsoversigten, have Statsrevisorerne imidlertid formeent, at bemeldte Udgift eiheller burde have været holdt udenfor Regnskabsoversigten. Udgiften, tilføie Statsrevisorerne, er betalt med Penge, udgaaede af Landfogdens, en Afdeling af Statens, Kasse, og bliver, da den ikke er bevilget ved Finantsloven, og Revisionen ikke har Noget mod den at indvende, at indstille til Rigsdagens Billigelse.

Herimod vides Intet at bemærke, og Udvalget indstiller derfor, at det besluttet:

Udgiften, 847 Rbd. 89 ø, billiges.